కథానిక:

ముదిరిపోయిన బెండకాయ

ఉషా బాలా తెల్లని వమిట కొంగు చివ్వగా జారి చిరునవ్వు నవ్వింది విలా వంగా సిగ్గుతో కుంచించుకు పోయింది నీళారాణి చల్లని పిల్లగాలులు అదిన కిరణ వర్షాలతో పులకరించిపోతూ గవ్వు వీలాయి చంపతి దుర్గాటి మీదుగా ఒక సారి కళ్ళు తెరచి కొంచెం మునిగి పోయిన ట్లుగా కళ్ళు మూసి...

హెచ్చరించింది రాజ్యం

నిర్లక్ష్యంగా చూసి అడ్డంగా తల ఊపాడు చలపతి

ఏం పోసుకోవా! ఎవ్వడడిగినా అలా అంటావేం ఇవాళ పోసుకోవాల్సిందే" అభిమానంగా అంది రాజ్యం

"ఆ పారి కాదు. ఇంకో వండక్కి పోసుకుంటానులే"...

కుతూహలాన్ని చంపుకోలేక శర్మ ఇంటి కేసి చూపు తిప్పాడు

పద్మ చేతిలోంచి జారుతున్న ముగ్గుని తలుదువ్వుకుంటూ కొద్దిగా తీసి పదమొలిమీద చల్లాడు శర్మ...

రలా?" పీటమీద మంచినీళ్ళు అన్నాడు చలపతి

"వరే నీ వంగతి ఎవరికి తెలీదు కనుక? ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి మునిం... పేరంటానికి వస్తోంది"

"ఇవాళేమిటి పేరంటం" పొద్దున యువంతగా తన కుతూహలాన్ని అణగ దొక్కుతూ అంటున్న చలపతి చూస్తూ ...చెప్పింది రాజ్యం

"ఇవాళ మా తమ్ముడి పుట్టిన రోజు కదూ అప్పే నీకెక్కడ గుర్తుంటుంది అంతా వ్యాపారంలో తేలుతూ వుంటావు" ...అందించింది

పులిపాక రాజేశ్వరి

ఇతర వేరే పనులు ఉండటంవల్ల ముందర భోంచేసి వెళ్ళారు రాజ్యం తండ్రి

"అబ్బ! అంత నవరాకేమిటి? ఏం మొన్న ఆ అమ్మాయిని చూసి వచ్చిన దగ్గర్నుంచి మనము మనకుగా లేవటుం దేం?"

"మనము మనముగా లేకపోతే మరే మవుతుంది? అయినా నీకేం తెలుస్తుంది అసలు నేను అవన్నీ ఆలోచించవు తెలుసా?"

"అవునవును నాకేం తెలుస్తుంది..."

శర్మ ఇంటి వేపునుండి మొఖం తిప్పి కౌసుకుని అన్నం తినాడు చలపతి తనకి

యాయి. ...అనుకుంటుంది అంతేనా? కాదా?

"నీతో మాట్లాడితే చెడ చిక్కు అవుతుంది ఒకటి కాదంటే ఒకటి"

"అవునులే నాతో ఎందుకు మాట్లాడటం ఒక మూడు నెలు ఆగాక ఆవిడ వచ్చి అందాన కాదా" అంటుంటే ...మాట్లాడుకుందువుగాని" మళ్ళీ వెక్కిరిస్తూ అనింది రాజ్యం

"అబ్బ నీ పేరు రాజ్యం కాదు ఏ చండికో కాళికో అంటే బాగుండేది ఇంతకీ అవిడవచ్చే కాఫీ నీకు పొయ్య మంటావా?" అని ప్లాను బయట పెట్టాడు.

"నేను వద్దంటే ఊరుకుంటావా? ఇవాళ ఇంటికి పిలుచుకొచ్చి కాఫీ నీళ్ళు పొయ్యకపోతే రేపు మాతోటి వాళ్ళం వెకిలి చూసేట్లు పోసుకుంది"

"చిట్టీ యిక్కడలేమ్మా"

"బయటకి వెళ్ళి ఆడుకో చిట్టి"

"ఏం లేస్తున్నావులే బయటికి వెళ్ళు"

"ఇందాకటి నుండి చెప్పు న్నాను బయటకి వెళ్ళావా? లేదా?" ...

"ఏమయిందమ్మా" అంటూ హడావుడిగా వచ్చింది నాయనమ్మ

"పెద్దల వడిలో చిన్నారులు"

ద.రా" అంటూ వర్షటానికి ప్రయత్ని స్తోంది విడ

అనకోకుండా పెద్దకొడుకు ఊరు వెళ్ళాల్సి వచ్చింది అత గారు పిల్లలతో యిలు చక్క బెట్టుకోవటం కష్టంగా...

సి. భారతి

...

తను వేసిన దెబ్బలకి పరిహారంగా చిట్టి బుగ్గలు నిమిరి జేబు నిండా పిప్పులు నింపింది జానకి

కాపేపయిన తరువాత వాకిటోకి పెడితే మా నాన్నమ్మంటే మా నాన్నమ్మని చిట్టి తమ్ముడు తగవు లాడు కుంటున్నారు నాయనమ్మ వడిలో కూర్చొవటానికి

"ఇద్దరూ చెరొక ప్రక్క కూర్చోండి అమ్మా" అనేది నాయనమ్మ అలా అనేదే

జాముని కారికి స్నానాలకి వెళ్ళటం మొదలు గుళ్ళో పూజలు, పురాణాల వరకూ అన్నిటికీ నాయనమ్మ వెనకాల తనూ తయారయేది "అనలే చలి రోజులు యింత చీకటిలో వెళ్ళి చన్నీళ్ళ స్నానం అమ్మాయి కూడా ఎందుకత్తయ్యా" అనేది అమ్మ

"తనే వస్తానంటున్నది పోనీ వదులే

...అయితే నేను ...తాతగారి ఊరు వెడతాను ...అంటూ అప్పుడు కూడా వగా యిలాగే మూతిపెట్టింది

"ఏ తాతగారి ఊరు" అంది తను

"కారులో వచ్చారే ఆ తాతగారి ఊరు" ఎప్పుడో నాలుగు నెలల కొకసారి వచ్చే నాన్నగారు అంతగుర్తు చిట్టికి నాన్న

గారు వస్తూనే అమ్మడూ చిట్టి రామ్మా" అంటూ ఎత్తుకుంటారు ఆయన ఉన్న రెండురోజులు వదలకుండా ఆయన వెనకాలే తిరుగుతుంది

"పోనీ నువ్వు కూడా తీసుకెళ్ళరాదా చిట్టిని" అన్నారు చిటినాన్నగారు "అదిసరే అంది గాని కూడా చూపించి పిల్లలతో పెద్దవాళ్ళు గడపగలరా? ...

...వీళ్ళ తల్లిదండ్రులు చూచి వీళ్ళకి చిన్నతనంలో పెద్దవాళ్ళు ఇక్క చిక్కగా ఉండరు అమ్మా నాన్నలు కసిరినప్పుడు తాతయ్య గాని నానమ్మ గాని దాచి తే తృప్తి పడతారు మధురమైన బాల్య జీవితానికి తాతయ్యలు నాన్నమ్మ అమ్మమ్మల గారాబం లేనిదే పరిపూర్ణత రాదు.

ఒదిచేతి నటీనటులు

(శివ పేజీ తరువాయి)

స్వయంగా తను రాలేకపోయినావని తరువాత వీలు చూసుకొని వస్తామని చెప్పారు—"ఉన్న విషయానికి లేని అర్థం అతికించాడు రవి

తను మాటాడుచున్నంతసేపు ఉషారాణి తనవైపు తదేక దృష్టితో చూస్తున్నట్లు గమనించాడు.... ఆ చూపుల్లోని భావం అర్థంచేసుకోపోయాడు.

"మీ మా వారు మాట కాదనను!" అంటూ రాజువైపు చూసి "మీరు మా గుమ్మంలో అనుకున్నటుగా మాట వదవారు అర్ధమాట వదవారు అవసరం లేదు....మీతో పాటే నేను....అంతే—అంది.

ఆ మాటతో ఇద్దరూ తెల్లబోయారు

ఇస్తారు.... "అంటూ లేచాడు రాజు

ఆమెరు చూసిన తర్వాత కానవిన్న దానికి చూసినదానికి అన్ని విషయాల్లో తేడా వున్నదనుకున్నాడు రవి

అనాడు అనుకున్నట్టుగానే డ్రామా వేళారు అనుభవం లేకపోయినా స్టేజి మీద భయం లేకుండా నటించగల్గాడు రవి. ఉషారాణి అమె తమ్ముడుగా రవి చివరి ఘట్టంలో చూపిన నటన ప్రతి ఒక్కరిని ఆకర్షించింది

ఉలలు ఒన్సు మోర్ లు మారుమోగాయి... రాజు చాలా ఫొటోలు తీపాడు చివరి పారిగా రవి రెండు భుజాలు మీదుగా చేతులు వేసి "తమ్ముడూ...." అని ఆమె అప్యాయ...

తగా ఆలోచించకుండానే అయన,

"ఆహా య్! ఆమె రాసిన ఉత్తరం నువ్వు చల్లిన పడేశావు....అది చూసే నేను...—"

జవాబు చెప్పకుండానే రవి తన చేతిలో వున్న దాన్ని ఆయనకు ఇచ్చాడు

ఆయన ఉత్తరాన్ని అందుకొని చదివాడు

"రవిబాబూ?"

...కోరి మన్నించి స్టేషన్‌కు వస్తారన్న నమ్మకం నాకుంది ...

హైదరాబాద్ ప్రాంతీయ పరిశోధనాలయం కృషి

ఐస్ క్రీము క్యాండీ కూల్ డ్రింకులు ఫేస్ పౌడర్లు మొదలైన వాటిలో రుచి కోసం మువాసన కోసం కలిపే కాటిలోకి ... అదే మోస్తరు పదార్థాన్ని రసాయనికంగా తయారుచేసే పద్ధతిని, హైదరాబాదులోని ప్రాంతీయ పరిశోధనాలయం వారు రూపొందించారు.

...

భూసారం పరీక్షించే యంత్రం

...

ఉపయోగించే ఫోటో

...

"అమె నీ పోనీ! —"